

Benefietconcert

4 september

“Schot in de roos”

Lieke Biegelaar heeft het plan opgevat om een benefietconcert voor de Stichting Mijsheerenland te organiseren.

Na veel zweet en energie-vretende maanden is het dan binnenkort echt zo ver.

Hoewel deze nieuwsbrief vlak voor het concert op de mat zal ploffen, is er nog tijd om erbij te zijn!

Het concert draagt de welluidende naam “Schot in de roos” en wordt voor een groot deel gevuld met Keltische muziek van de groep “Burns out”. Daarnaast zijn er echter vele andere gasten en gebeurtenissen. Gerrit en Aristos zijn ook van de partij.

De groep “Burns out”

De wapenfeiten zijn:

Aanvang om 20.00 uur in het muziektheater De Nobelaer in Etten-Leur.

Kaarten zijn te bestellen/reserveren bij Lieke Biegelaar.

Telefoon: 076-5023288.

Het opgehaalde bedrag komt *in zijn geheel* ten goede aan de Stichting Mijsheerenland.

Marth Wildhagen wil graag de vrijwilligers die dag om 16.00 h. verwelkomen voor een reünie. Even bellen graag: 0161-491801.

Alweer zo’n aardige pelgrim

We hebben het al een aantal malen meegemaakt: een pelgrim die voor één nachtje langskomt en dan blijft ‘hangen’. Ooit was er Nico die twee-en-een-halve maand bleef voor de verzorging van Bep. Daarna Laetitia die enkele weken bleef en - net als Nico - daarna nog vaak is langsgeweest om te helpen.

Zo kwam deze zomer Götz uit Duitsland langs. Praten deed hij niet: hij had zichzelf opgelegd om het tra-

jeet van Vezelay tot Puy-en-Vallée zwijsend af te leggen. Dat was heel rustig en eigenlijk wel prettig. Hij bleef ruim twee weken en beloofde terug te komen, zodra hij zijn doel (Puy-en-Vallée) had bereikt. En dat deed hij - dit keer samen met zijn vriendin. Tina gaat begin september weer naar Duitsland en Götz blijft in ieder geval de hele maand september nog om ook te kunnen helpen bij de verzorging. Zij zijn allebei een enorme hulp in deze stressige zomertijden. Niets is hun teveel! Bedankt vast allebei.

**4 september
Benefietconcert Etten-Leur
Zie pagina 12**

**12 september Les Gaillards
op de Nederlandse televisie.
Zie pagina 11**

**Niet China maar Montcombroux
Henk opent seizoen**

Montcombroux les Mines - Alhoewel het bij Les Gaillards vanaf het voorjaar al gonst van de activiteiten, was Henk de eerste zieke gast van dit jaar. Aanvankelijk was het de bedoeling dat Henk naar China zou afreizen voor een stamcelbehandeling. Hij hoopte dat daarmee de voortschrijding van zijn A.L.S. gestopt kon worden. Een grote kring vrienden had daar-

toe al het nodige geld ingezameld via de stichting Help Henk. Toen het duidelijk werd dat er van zo’n behandeling weinig te verwachten viel, kozen Henk en zijn vrouw Mirjam voor vakantie in Frankrijk. Henk ‘dronk’ weer pils door zijn PEG-sonde, om slechts één van de hoogtepunten te noemen. Het is zelfs zo goed bevallen, dat ze begin september terugkomen.

9, Place de la Liberté

03130 Montcombroux les Mines

Frankrijk

Tel. (+33)-(0)470-996454

Fax (+33)-(0)470-996289

mijsheerenland@online.fr

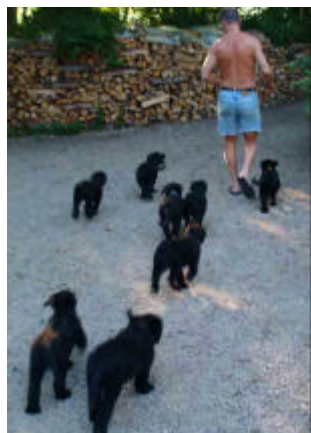
www.mijsheerenland.com

Ingeschreven bij de KvK Amsterdam onder nr. 41216637 en fiscaal gerangschikt, art. 24, lid 4.

Giro: 7.53.42.43

t.n.v. St. Mijsheerenland te
Mijsheerenland

Tommy houdt het voor gezien

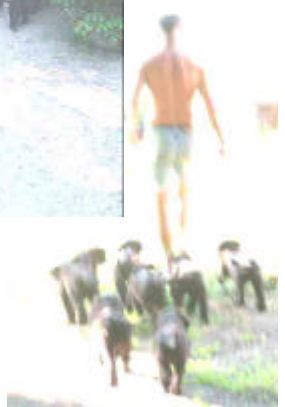
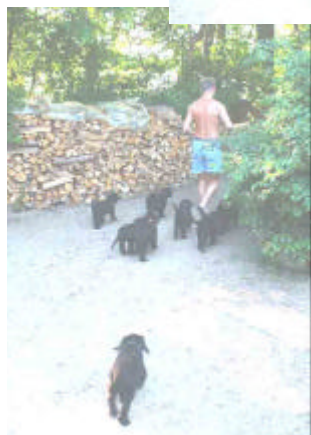

Het begon zo mooi - nu ongeveer één jaar geleden. Tommy kwam één maand de gelederen versterken als vrijwilliger. Dat beviel van beide zijden heel erg goed. Een half jaar later was Tommy zo ver dat hij voor *definitief* naar Les Gaillards wilde komen. Hij zou zijn contract niet verlengen en zijn Nederlandse huisje verhuren. Aldus geschiedde.

Wij keken maanden uit naar de komst van Tommy. Onze grote hulp in moeilijke tijden!

Tommy heeft het uiteindelijk zo'n tien weken uitgehouden. De laatste weken werd het steeds moeilijker, ondanks zijn betrokkenheid bij de zorg. Hij reed twee maal met de ambulance heen en weer.

In het laatste gesprek sprak hij er zijn verbazing over uit dat wij (G&A) dit 8 jaar hadden volgehouden, maar dat het hem teveel was. Met veel pijn in het hart namen wij afscheid. Wij wensen hem een goed leven toe.

COLOFON

Internet

www.mijnsheerenland.com

Cursussen en dergelijke staan op de eigen site van Les Gaillards:

<http://lesgaillards.free.fr>

Berichten kunnen worden gestuurd naar:

bestuur@mijnsheerenland.com of
mijnsheerenland@online.fr

Zaken die uitsluitend de site betreffen naar:

webmaster@mijnsheerenland.com

Persoonlijke berichten voor
Aristos en Gerrit naar:

lesgaillards@online.fr

Het **post**adres in Nederland is:

Stichting Mijnsheerenland

Laan van Moerkerken 21

3271 AH Mijnsheerenland

Houd er wel rekening mee dat het even kan duren voordat de post is doorgestuurd.

Het adres in Frankrijk is:

Stichting Mijnsheerenland

9 Place de la Liberté

03130 Montcombroux les Mines

Frankrijk

Telefoon: **0033-470 99 64 54**

Fax: **0033-470 99 62 89**

Bijdragen voor deze nieuwsbrief zijn welkom. Stuur uw bijdrage per email of anders via de post op een diskette. Of uw bijdrage geplaatst wordt is uiteraard aan de redactie.

NCRV maakt programma over de beide Gaillards

Het zat al jaren in de pen. Aanleiding was eigenlijk het artikel in de Telegraaf enkele jaren geleden. Marco van Klaveren, die net voor zichzelf was begonnen als programmamaker, wilde een programma over ons maken. Hij kwam direct en heeft een behoorlijk aantal films volgeschoten. Daarna volgde er een stilte in media-land, maar uiteindelijk kwam er een cameraploeg om de film te kunnen completeren met een interview en om nog een aantal beelden ter plekke te maken. Anne-Hilde - een aantal malen onze gast - is de hoofdpersoon in deze documentaire.

De uitzending vindt plaats op 12 september aanstaande in de (late) avonduren.

De NCRV heeft onlangs een persbericht de wereld ingestuurd, dat wij hier voor uw informatie ook afdrukken.

NCRV Dokument
'De sterke mannen'
Maandag 12 september,
circa 23.00 uur
NCRV, Nederland 1

In de heuvels van het Franse departement Auvergne, niet ver van de stad Clermont-Ferrand, ligt het landgoed Les Gaillards. Hier genieten elk jaar Nederlandse patiënten van hun, misschien wel allerlaatste, vakantie. Patiënten met kanker, ALS, AIDS of MS. Mensen die continu intensieve verzorging nodig hebben.

Het landgoed Les Gaillards, frans voor "sterke mannen", werd in 1996 opgericht door het Nederlandse homo-stel Aristos Bouïus en Gerrit Schelling. Aristos werkte in verschillende psychiatrische klinieken en had een

privé-praktijk als psycholoog. Gerrit was in Nederland docent dans. Ontevreden met hun leven in Nederland besloten zij in Les Gaillards hun droom te verwezenlijken: een vakantiecentrum voor ernstig zieke patiënten waar zij helemaal zichzelf kunnen zijn.

Aristos en Gerrit breken met de in de gezondheidszorg geldende normen. In hun ogen worden patiënten in Nederlandse verzorgingshuizen ondergeschikt gemaakt aan het systeem. Maar in Les Gaillards is het precies andersom: alles staat 24 uur per dag in dienst van de zieke gasten. Zonder strikte regels of beperkingen opgelegd door het verzorgend personeel leven ze als 'God in Frankrijk'. Als een patiënt wijn wil drinken, dan mag dat. Als iemand de hele dag in middeleeuws kostuum wil rondlopen, dan moet

dat kunnen. En als een patiënt zijn urine-zakje even wil legen in de bosjes, dan is dat voor Aristos en Gerrit geen enkel probleem.

De intensieve verzorging van de gasten is een grote belasting. Niet alleen voor Gerrit en Aristos, maar ook voor de vele vrijwilligers die zich met hart en ziel inzetten voor hun gasten. De patiënten bloeien helemaal op tijdens hun verblijf in Frankrijk. Maar het is voor Aristos en Gerrit moeilijk te accepteren dat hun gasten weer terug moeten naar hun oude leventje in Nederland.

Camera en regie:

Marco van Klaveren

Scenario en co-regie:

Joost Seelen

Productie:

Zuidenwind Filmproducties

Eindredactie NCRV:

Jelle Peter de Ruiter

nooit op mijn bordje heb gezien. Bananensoep, rauwe witlof met walnoten, zeewiersoep, courgettes met blauwe kaas, kortom teveel om op te noemen.

De sfeer die ontstond met deze jongens was fantastisch. Om minimaal een gedeelte van het huis gereed te krijgen werd er zonder morren van acht uur 's ochtends tot ver na vijven 's middags flink gewerkt.

Kortom, dit project zou als het aan mij ligt een meerjaren karakter moeten krijgen, omdat je daar met leerlingen dingen kan bereiken die je hier niet voor mogelijk houdt op sociaal, maatschappelijk en vaktechnisch gebied.

Hans Knoops

Naschrift van Les Gaillards

Ook wij hebben enorm genoten van de week met de SPOS-boys. Recht voor z'n raap en eerlijk en 'schoffies' tegelijkertijd. Vol verbazing waren we ook vaak, zeker toen we hoorden dat enkelen voor het eerst in vele maanden weer *aan tafel* zaten om te eten - in plaats van smakkend op straat. Geroerd waren we omdat één van hun aan einde van de week zei dat hij zich nu realiseerde dat homo's ook echte mensen zijn. Toch lijkt het er veel op dat het lot anders beslist: wij moeten verhuizen naar een kleiner stulpje dus grote werken zitten er hier niet meer in. Maar wellicht kunnen we de boys in ons nieuwe optrekje nog eens verwelkomen!?

Bonsai-kas gereed

Al in het najaar van 2004 was het Jozef (zie pagina 5) die een prachtige tegelvloer had gelegd voor het plaatsen van een kleine kas om de bonsai de winter door te helpen. Ziehier het resultaat van deze noeste arbeid.

Opening van de Japanse tuin

Tijdens de vrijwilligersweek in het voorjaar van 2005 is de Japanse tuin vervolmaakt en hielden we een feestelijke opening. De Bonsai-verkoop kon beginnen. Sindsdien zijn er zowel Franse als Nederlandse kopers geweest.

Les Gaillards gaan verhuizen

Op 18 juli jongstleden woonden wij exact 8 jaar in Montcombroux les Mines. Op dezelfde datum in 1997 zetten wij de eerste schreden als bewoners op dit terrein. Sinds die tijd zijn er niet alleen honderden bezoekers geweest, maar is er ook heel veel gebeurd met en op het 'propriété'! Alweer op dezelfde datum dit jaar hebben wij besloten, dat we onze behuizing gaan inruilen voor een kleiner optrekje.

Na acht jaar werken, wordt het fysiek te zwaar voor twee mensen om dit allemaal te onderhouden. Natuurlijk hebben we in al die jaren heel veel hulp gehad van andere vrijwilligers - want ook wij tweeën zijn nog steeds vrijwilligers. Toch blijft de continue werkdruk te zwaar op onze schouders rusten.

STICHTING GAAT DOOR

Het plan is dus om het pand te verkopen en dat in te ruilen voor een kleiner - makkelijker te onderhouden - pand. Daarmee worden er natuurlijk tegelijkertijd een aantal dingen niet meer mogelijk. Geen grote groepen meer, is daarvan het meest in het oog springende gevolg. Het werk voor de Stichting Mijsheerenland zetten wij natuurlijk door - daar is het uiteindelijk allemaal om begonnen. We zouden dus ook kunnen zeggen dat we ons meer gaan concentreren op onze basisgedachte: het verzorgen van mensen in het laatste stadium van hun leven voor een kortere of langere periode - dan wel ze een onvergetelijke (laatste) vakantie bezorgen!

TERMIJN

Hoewel het een grote stap is om het pand te moeten verkopen, zien we geen andere oplossing. Uit de vorige nieuwsbrieven is al duidelijk geworden, dat vrijwillige hulp voor een wat langere periode niet haalbaar blijkt. Dit soort samenwerking is dus eenvoudigweg niet mogelijk, ondanks de goede wil van alle partijen.

Op welke termijn de verhuizing een feit zal zijn, is niet bekend. Eerst moet het huis verkocht worden en dat kan net zo goed morgen zijn gebeurd als over drie jaar. Pas dan kunnen we op zoek gaan naar een andere locatie - ergens in Frankrijk! Tot dit allemaal is gerealiseerd, kunt u ons nog als vanouds - op afspraak - hier aantreffen!

Een einde en een nieuw begin

Met dit lied sloten we de zangweek van augustus 2005 af in het kerkje van Montcombroux les Mines.

Een week waarin we eigen werk van Aristos uitvoerden met de twee sopranen Pieternel en Yvette, die ons samen met de Franse pianist Henri-Marie Gendreau inspireerden. Liederen over samen zijn en afscheid. Wat hebben we gewerkt en wat hebben we gezongen, zeker tijdens het slotconcert dat ook het laatste openbare optreden van Aristos was, naar we later hoorden. Met deze woorden besloot hij diezelfde zondagavond, toen we met ongeveer 60 man, Fransen en Nederlanders, in middeleeuwse sfeer bijeen waren: "Een einde en een nieuw begin."

Sinds 2002, toen ik als pelgrim langs liep, ben ik hier vele malen terug geweest. Kind aan huis. Daarom wil ik hier op papier een klein loflied zingen voor de jongens Gerrit en Aristos en voor deze zo bijzondere plek, ergens in een klein dorp in Frankrijk.

Er is hier een groot hart dat klopt en een uitzicht dat het hart lucht geeft. In 8 jaar hebben jullie een flinke stroom mensen de weg gewezen naar deze plek en met hen dit huis gebouwd en gevormd tot wat het nu is.

De kunst van het delen!

Ik heb allerlei mensen zien komen,

die hier bijzonder werden. Iets zorgt ervoor dat mensen zich hier openen, dat ze iets eigens in kunnen zetten. Ont-moeten en kunnen zijn.

Een plek waar ziekte en dood een thuis vinden en zo dus het leven, met al zijn diepere lagen.

Ik denk dat velen met mij, een zaadje van deze plek in zich geplant weten. Het groeit als vanzelf, gevoed door gebeurtenissen en herinneringen, op eigen kracht verder. De stroom stopt niet, maar jullie adem wel.

Tijd voor verandering, het grote water dient opnieuw overgestoken te worden.

Pieternel zong nog een keer 'Parlez-moi d'amour' in het zwembad, als ode.

Omdat dat is wat jullie uitdragen en in anderen oproepen, de liefde als leidraad, om je te verhouden tot

het leven in al zijn facetten, met alle worstelingen die daarbij horen. Lieve jongens, dank voor dit alles. Vervolg jullie weg, met het vertrouwen dat jullie zo vaak aan anderen hebben meegegeven.

En als jullie een nieuwe stek hebben gevonden, stuur gerust een kaartje!

Laetitia Linders

Nieuwe opmaak

Het kan niemand ontgaan zijn dat deze nieuwsbrief behalve veel kleur ook in een opmaak is neergezet. Dit werd mogelijk omdat wij een printer hebben aangeschaft die in kleur grote hoeveelheden kan verwerken. Wij hopen daarmee niet alleen een mooiere nieuwsbrief gemaakt te hebben, maar zijn uiteindelijk ook goedkoper af! Betere besteding van uw kostbare donateursgeldens dus.

Savantis met SPOS Rotterdam in Frankrijk

Via via is de stichting Mijnsheerenland ter ore gekomen bij Hanneke Kieft. In Montcombroux, Frankrijk, hebben twee Nederlandse mannen een château waar zij mensen ontvangen en verzorgen die in de laatste fase van hun leven zijn. Hanneke heeft van de Savantis-directie toestemming gekregen om dit château op te knappen. In samenwerking met het SPOS Rotterdam en zeven jongens uit het "Saturnus-project", is hier in week dertien een begin mee gemaakt.

Ongeveer tien jaar geleden keken Gerrit Schelling en Aristos Bouius elkaar aan en besloten dat ze hun leven meer inhoud wilden geven. Beide heren hadden toen een goed betaalde baan in Nederland. Aristos was psycholoog en Gerrit professioneel danser. Na een paar jaar zoe-

ken vonden ze in Montcombroux, Frankrijk, een château "Les Gaillards" en richtten de stichting Mijnsheerenland op. Onder het motto: 'sterf niet voor je doodgaat' ontvangen ze in een oase van rust mensen met ALS, Aids, MS, etc. Mensen die in de laatste fase van hun leven zijn. ALS is een ziekte die op MS lijkt, maar indien gediagnosticeerd, kan aangenomen worden dat de levensverwachting niet meer dan drie jaar is. Veel mensen met ALS vragen hun arts dan ook na verloop van tijd om euthanasie. Is het dan alleen kommer en kwel bij Les Gaillards? Nee, in tegendeel. Gerrit en Aristos organiseren het hele jaar door workshops, geven

dans- en zanglessen, voeren opera's uit, geven massagelessen, enzo-voort. De stichting heeft vele vrijwilligers die van tijd tot tijd komen werken en door Gerrit, die inmiddels is uitgegroeid tot meesterkok, worden verzorgd. Veel vrijwilligers dus, maar nooit genoeg, zeker niet als het gaat om een stuk onderhoud aan het gebouw.

Nu komen wij in beeld. Op 29 maart zijn instructeur Fred, zeven jongens uit het Rotterdamse "Saturnus-project" en ik naar Frankrijk gegaan. Zeven jongens die uit een situatie komen van langdurige werkloosheid, "Hotel Traliezicht" van binnen hebben gezien, vier keer in de week met een bord patat op de bank voor de televisie eten en goed zijn met de playstation. Met deze mannen hebben we in Frankrijk gewerkt, gegeten en geslapen. Gerrit leerde ze line-dance, anderhalf uur aan tafel zitten en dingen eten die, ook ik, nog

DVD ACTIE brengt €12.000 op

De nieuwsbrief Le Gaillard nummer 27 was in feite een 'bewegende' nieuwsbrief, omdat wij in plaats van een heleboel papier de DVD hebben opgestuurd, die zojuist was geproduceerd. Zoals verwacht heeft deze actie een heleboel reacties opgeleverd of zeg maar rustig: stof doen opwaaien!

Onze motieven om de DVD op te sturen waren ons inziens heel duidelijk. Het zou teveel van de donatiegelden hebben gevegd om iedereen de DVD cadeau te doen en daarom was er de mogelijkheid om of te betalen of de DVD terug te sturen. Dat laatste hoefde overigens geen geld te kosten aan u: een simpele markering van "Retour afzender" volstond.

Terug naar de reacties. In de eerste plaats een heleboel goede reacties. Veel mensen waren enthousiast en vonden het een geweldige actie. Veel mensen die geroerd waren na het zien van de documentaire en het prachtig vonden dat ze hem op deze wijze hadden ontvangen.

Neutrale reacties waren er ook natuurlijk. Een niet gering aantal mensen dat meldde geen DVD-speler te hebben en hem daarom maar terug te sturen. Wij hadden natuurlijk voorzien dat er nog mensen zijn zonder zo'n apparaat, maar dachten dat ze dan wel bij de burens of zo zouden gaan kijken: dan zouden 'stiekum' nog meer mensen kijken. Wij vinden namelijk dat door het bekijken van de documentaire mensen inzicht kunnen krijgen in onze aanpak en doelstellingen. Veel meer dan we ooit op papier kunnen overbrengen.

Dat deze mening niet door iedereen gedeeld wordt, blijkt uit de negatieve reacties. Soms met excuses, soms ook bot. Er kwamen mensen tevoorschijn die blijkbaar al jaren -

Plaatsen beelden

Wij blijven natuurlijk een beetje gek! Komen we in Toulouse langs een beeldentuin die ermee ophoudt en alles voor een prikje aanbiedt. Na lang zoeken 9 loodzware dingen uitgezocht en die met behulp van de aanwezigen en de zeer sterke buurman op de kolommen geplaatst! Tja, het wordt hier steeds mooier.

Statistiek (25-08-2005)

Verstuurd: 1356
Betaald: 421
Teruggestuurd: 277
Geen nieuws: 658
EXTRA donaties door de actie:
± € 12.000,-

lang de papieren versie van de nieuwsbrief in de prullebak gooiden, maar de DVD aangrepen om hun donateurschap op te zeggen. Reacties in de trant van "hier zitten wij niet op te wachten" waren er ook. Nogmaals: jammer. Toch vinden wij de actie al met al zeer geslaagd. Veel mensen zijn heel blij geweest met de DVD en dat is het belangrijkste!

In Memoriam Jan Harder

Op 4 mei dit jaar is één van onze allereerste gasten overleden. Jan Harder had in 1998 een geweldige tijd hier in Frankrijk - het was een aangename afwisseling op zijn verpleegtehuis-verblijf. Iedere dag - als de pastoor riep (de klok van de kapel op ons terrein) - dronk hij zijn genevertje. Wij bewonderden toen en ook daarna de manier waarop hij met zijn invaliditeit kon leven. Zonder verbitterd te worden en hij bleef - met zijn NRC - tot op het laatste moment een wereldburger.

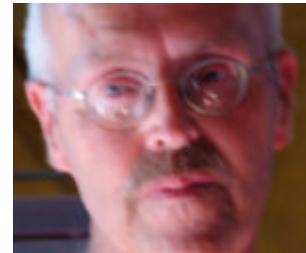

Laatste vrijwilligersweek groot succes

Het was weer grote hectiek in het voorjaar van 2005. De traditie in ere houdend, organiseerden wij weer een vrijwilligersweek waar vele oud-gedienden op af kwamen gelukkig. Het park en het huis werden zomerklaar gemaakt. Josef uit België was opnieuw van de partij en spitte eigenhandig de groententuin weer om. Een klus die ieder jaar weer de anderen vol verbazing doet staan. Net voor de week begon, hadden wij 20 kubieke meter brandhout laten aanrukken die opgestapeld moest worden. En zie: het gebeurde! Voornamelijk door Mariet en Nico. Natuurlijk werd er weer veel schoongemaakt, weggegooid (troep dan natuurlijk) en gerangschikt. De Japanse tuin werd ingericht voor de zomer en heel netjes aangekleed (zie pagina 10). Er werden twee deu-

ren gemaakt: een extra deur in de Boîte en een extra uitgang vanuit de Japanse tuin naar het dorpsplein. Kortom: voldaan en/maar vermoeid konden wij de zomer weer aanpakken. En dat hebben we gedaan!

Een moedig besluit

Als geregelde bezoeker van Les Gaillards vervulde de voortdurende overbelasting van Aristos en Gerrit mij en vele anderen met toenemende zorg. Als paarden hebben zij gewerkt, nu al acht jaar lang, om hun doelstellingen te verwezenlijken; zij hebben daarbij rooibouw op zichzelf gepleegd. Versterking van het team leidde bij herhaling tot teleurstelling en zo werd duidelijk dat het zo niet langer kon doorgaan. De gezondheid van Aristos laat, zoals we weten, te wensen over en ook de veerkracht van Gerrit is niet onbeperkt.

Dat Aristos en Gerrit nu het besluit hebben genomen om Mont-combroux na acht tropenjaren te verlaten en op een andere plaats een nieuw leven op te bouwen vind ik een moedig en wijs besluit. Het opent nieuwe mogelijkheden en die zullen Aristos en Gerrit zeker ten volle benutten om ook aan deze fase in hun leven zin en inhoud te geven. Ik wens hun dan ook veel wijsheid en kracht toe in hun zoektocht naar nieuwe schoonheid!

Jan van Lookeren Campagne

Het verblijf van Fakhry en Joke

Zij waren hier een week in juni. Om u - als donateur - een direct idee te geven hoe belangrijk een verblijf kan zijn voor mensen, laten we hier het echtpaar zelf aan het woord: vóórdat ze kwamen en nádat ze zijn geweest. Het woord is aan Joke.

VOOR

Hoi Aristos
Altijd weer leuk om wat te horen want dat brengt oze vakantie bij jullie steeds dichterbij ...wat heerlijk

cijnen heeft hij eigenlijk in het kader van een levensverlenging genomen, want we wisten dat hij niet te genezen is ..maar we blijven onze positieve instelling houden en plukken iedere goeie en mooie dag

... je vroeg mij wat Fakhry nog kanhij is beperkt met zijn luchthoud maar hij kan zichzelf nog goed redden ..hij is wel snel moe maar verder is het met mate ...alhoewel hij hier in huis beperkt leeft van de stoel en zijn p.c en tot zijn bed ...zijn leven is soms best eenzaam geworden daarom vinden we het fantasties om een week eruit te kunnen ..we geloven het nog nauwelijks

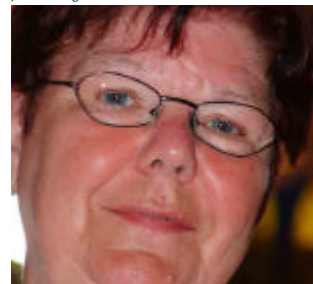

om daar naar uit te kijken ...giste - ren zijn we voor controle in het VU geweest het gaat wel goed met Fakhry hij is 2 kilo aangekomen ...maar ze weten niet hoelang die wetenschappelijke medicijnen nog doorwerken dat is afwachten, maar verder heeft de oncoloog ons wel verzekerd dat dit de laatste fase is waarin we nu zitten ...er is geen enkele behandeling nog mogelijk het gaat om een adenoid cystisch carcinoom.daar is het verloop van onbekend, het is nu rustig maar het kan ook zo zijn dat ze in korte tijd progressief kunnen worden en dan is het echt einde verhaal...de medi-

NA

Dag lieve mensen
Het is hier slecht weer alsmaar regen ..ik heb gehoord dat het in jullie buurt ook flink te keer is gegaan hopelijk met geen schade of zo....ik kijk regelmatig naar de website en zie dan het huis waarin we zo'n prachtige week hebben gehadwe hebben slecht nieuws gehad uit het VU vorige week de medicijnen kuur waarmee Fakhry is behandeld en hem bijna het leven heeft gekost zijn niet aangeslagen zijn toestand is verslechterd.....er kan nu niets meer gedaan wordenwe zijn net in een heel goeie week bij jullie geweest want ik

kende Fakhry daar niet terug zo positief is dat geweest...we hopen dat zijn leven geen lijden wordt, blijven positief en denken vaak terug aan onze vakantie bij jullie hopelijk hoor ik wat van jullie terug en we hebben van jullie geleerdsterf niet voordat je doodgaat ..lieve Gerrit en Aristos

Het is een einde en een begin

Deze memorabele woorden komen uit een gedicht van J. Greshoff. Het waren tevens de laatste woorden van het concert, gegeven door de koorzangers die dit jaar op de workshop Koorzang zijn afgekomen in samenwerking met de twee solisten Yvette van Laar en Pieter van Amelsfoort. Op het laatste moment vonden we ook nog de Franse pianist Henri-Marie Gendreau bereid om de pianopartijen voor zijn rekening te nemen - want dirigeren en pianospelen tegelijk bleek te hoog gegrepen met het niet gemakkelijke repertoire van dit jaar.: composities van Aristos.

De koorleden hebben zich er meer dan kranig doorgeslagen, want moeilijker was het wel.
Het repertoire bestond uit voornamelijk Nederlandstalige gedichten, getoonzet voor vierstemmig koor. Soms met solistische medewerking van de twee sopraan en soms met pianobegeleiding. Naast Nederlandstalige liederen waren er ook twee Franse liedjes en twee Engelse 'tophits': Amazing Grace en The Rose - lang geleden al eens gecomponeerd voor de Aids Memorial Day in Amsterdam.

Het 'pièce de résistance' was de compositie op het gedicht Einde van Greshoff met de gedenkwaardige slotzin: *Het is een einde en een begin*. Om meer dan alleen muzikale redenen was dit een belangrijk slot van het concert. Zoals elders uit deze nieuwsbrief al blijkt, gaan Gerrit en Aristos op een andere voet verder, hoe spijtig dit ook is van de altijd zeer inspirerende workshops koorzang van de afgelopen jaren.
Het lot dwingt ons in een andere richting. Een richting die meer beperkingen geeft wat betreft de omvang van mensen en groepen. We gaan ons concentreren op het begeleiden van (dood-)zieke mensen, zoals we dat de afgelopen acht jaar hier gedaan hebben, maar dan op een andere plaats die gemakkelijker te onderhouden is.
Dat betekent dus dat we geen grote groepen meer kunnen ontvangen en

dus ook geen workshops koorzang meer kunnen organiseren. Net als bij veel van onze gasten, houden de zenuwen in het lichaam van Aristos er langzaam mee op: niet alleen het bewegingsapparaat, maar bijvoorbeeld ook gezicht en gehoor zijn inmiddels aangetast. Het gaat allemaal niet snel, is niet dramatisch en zeker niet direct dodelijk, maar wel genoeg reden om actie te ondernemen om het leven wat te vereenvoudigen. Mocht er een slimme neuroloog zijn die het allemaal terug kan draaien, dan horen jullie natuurlijk van ons!
Mocht u overigens op een koor zitten of op andere wijze geïnteresseerd zijn in de muziek: deze is wat mij betreft rechtstreeks beschikbaar voor iedereen. Alleen een berichtje dat het uitgevoerd wordt, is voldoende - stel dat het daar ooit van komt.
Bedankt alle zangers die mijn muziek wilden uitvoeren! Het was een einde en is een nieuw begin.